

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

Forslaget fremsættes sammen med forslag til lov om ophævelse af lov om ændring af lov om søfartsuddannelse og lov om stempelafgift.

Formålet med lovpakken er at privatisere den del af den nuværende krigsforsikringsordning, der i realiteten omfatter fredstid, og dermed begrænse den lovmæssige forsikringsdækning til skader opstået som følge af krig eller krigslignende handlinger mellem Danmark og en fremmed magt eller ved en stormagtskrig mellem fremmede magter indbyrdes.

Herefter vil forsikringsdækningen for anden krigsfare, hvor det er muligt at opnå forsikring hos de private forsikringselskaber, blive privatiseret. Som en konsekvens heraf vil ikke alle krigsskader være forsikret i det nye institut. Typisk vil lokale krige, såsom fx. Golfkrigen, ikke medføre, at ordningen træder i kraft, da det under sådanne krige vil være muligt at opnå forsikringsdækning på det private forsikringsmarked.

Der skal således ikke på nuværende tidspunkt betales forsikringspræmier til instituttet, ligesom der heller ikke vil være nogen formue at forvalte.

Det er allerede i dag i henhold til den nuværende lovs § 4, stk. 3 og 4, muligt, at skibe, der er omfattet af den nuværende forsikringsordning, kan få 50% af forsikringen dækket i privat regi. Endvidere kan skibe omfattet af den nuværende forsikringsordning blive fritaget fra forsikringspligt, i det omfang skibet på anden vis er dækket mod krigsfare, men kun så længe denne dækning varer, jf. lovens § 6.

I lighed med den bidragspligt der gælder for ejere af fast ejendom, jf. lov nr. 208 af 21. maj 1969 om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre, vil danske redere have pligt til at bidrage til krigsforsikringsordningen for skibe, når deres skibe omfattes af ordningen. Ethvert registreringspligtigt skib vil være omfattet af forsikringsordningen. Imidlertid vil det – for at sikre et bæredygtigt institut – være nødvendigt, at staten bidrager med op til 2 mia. kr. i instituttet, idet instituttet ikke har en formue. De 2 mia. kr. dækker 2/3 af forsikringsudbetalingerne og administrationsomkostningerne, dog vil staten maksimalt i

alt bidrage med 2 mia. kr. Beløbet reguleres i henhold til nettoprisindekset. Handelsflådens værdi på ca. 60 mia. kr., sammenholdt med den begrænsede brugerkræds, nødvendiggør et statsligt engagement. Det har også været tilfældet ved de tidligere ordninger. Staten har også – under hensyntagen til beredskabet og forsyningssituationen – en selvstændig interesse i bevarelse af handelsflåden, som medfører, at staten bør deltage i ordningen.

Kapitalen vil sammen med de pligtmæssige rederbidrag danne det økonomiske grundlag for instituttets virke og vil blive benyttet til forsikringsudbetalinger i tilfælde af stormagtskrig eller situationer, hvor Danmark er i krig.

Ved likvidationen udloddes den i Krigsforsikringsinstituttet for danske Skibe oparbejdede formue. Denne skønnes at være i størrelsesordenen 4,1 mia. kr. Formuen fordeles efter den i loven fastsatte fordelingsnøgle til staten, danske rederier, forsikringselskaber og banker. Der vil blive udpeget en likvidator, der skal forestå afviklingen af instituttet.

I tilfælde af en stormagtskrig, hvor Danmark og Storbritannien er involveret mod en fælles fjende, og hvor reassurancemarkedet for forsikringer ikke fungerer, har den danske regering en aftale med den britiske regering fra 1957, hvorefter den britiske regering (the Minister of Transport and Civil Aviation), når visse betingelser er opfyldt, træder til og reassurerer 80% af danske skibes forsikringsværdi. Det nuværende Krigsforsikringsinstitut er aftalepart i UK-aftalen, og likvidationen heraf vil derfor nødvendigvis være en genforhandling af UK-aftalen. Der er indledt forhandlinger om en videreførelse af denne aftale.

Hvis aftalen ikke kan videreføres efter likvidationen af Krigsforsikringen for danske Skibe, må der etableres en løsning, hvorefter det nye Krigsforsikringsinstitut vil kunne blive bæredygtigt, uden at der dermed sker yderligere forhøjelser af redernes forsikringspræmier, som følge af aftalens bortfald.